

'Poble Nou Factory'

L'últim capítol de 'Poble Nou' va concentrar un milió i mig de televidents. Una bona part dels actors i de les actrius de la sèrie s'enfronten, després del terrabastall de la popularitat, amb la feina de l'escenari.

Gemma Brió, Margarida Minguillon, Lola Lizaran, Joaquim Gutiérrez i Miquel Cors. La televisió ha popularitzat els actors de *Poble Nou*.

"Es va crear la factoria". Josep Maria Benet i Jornet, responsable últim de la sèrie *Poble Nou* resumia així els efectes de la sèrie en el món de la ficció televisiva i el teatre. I afegia: "Tot el que vingui al darrere segur que no serà dolent. El cas de *Poble Nou* és un exemple de bones relacions entre dos mons diferents, la televisió i el teatre. En aquest cas la televisió ha popularitzat un seguit d'actors i actrius que de l'anonimat o d'una popularitat minoritària han passat a ser coneguts de l'espectador mitjà, tant si és consumidor habitual de teatre com si no".

Les companyies o promotores teatrals privades han entès perfectament que aquesta popularitat podia vendre millor o fins i tot ajudar a crear els seus espectacles. Aquest és el cas del *Poema de Nadal*, que Lola Lizaran i Alfred Luchetti van recitar, els dies 3 i 4, a la sala Artenbrut de Barcelona, i del musical *Germans de Sang*, produït per Focus, amb Gemma Brió i Roger Pera compartint elenc amb Àngels Gonyalons.

El públic. Cau el teló. La sala queda a les fosques. El Romea, per exemple. Hi fan *La corona d'espines*. S'encenen els llums. Els actors surten a saludar amb els ulls brillants. El públic aplaudeix. Com sempre, els actors que més han agradat reben uns aplaudiments més sorollosos, emocionats, càlids. Però de sobte se sent un to diferent. Acaba de sortir a saludar Joel Joan, que a *La corona d'espines* fa de Sebastià, l'amic del protagonista. Entre ell i el públic hi ha un *feeling* especial. La gent aplaudeix l'actor, la feina que ha fet, però també el Ferran, aquell que han trobat cada dia, a la sobretaula, durant mesos, per televisió.

La pregunta és: gràcies a *Poble Nou* s'omplen més els teatres? Les respostes o els parers són diversos.

Joan de Sagarra hi diu la seva: "Sí que és possible que hi hagi gent que van a veure el Ferran al Romea, però no passen de deu *tietes* cada funció. Però això ja passava quan jo anava a teatre de petit. Aquestes *tietes* que van a veure els actors i les actrius que coneixen sempre han existit".

L'actriu Lola Lizaran conta que durant les re-

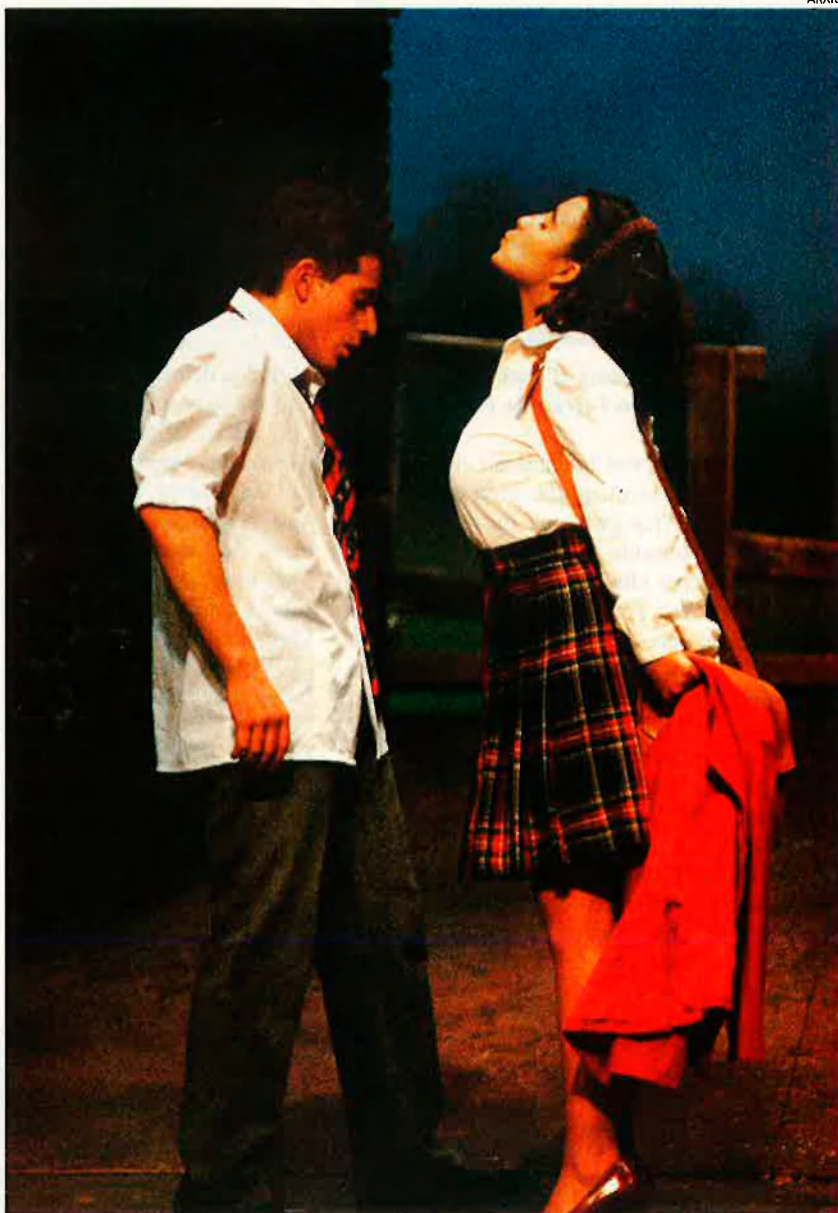
presentacions de *La senyora Florentina i el seu amor Homer* al Goya, el febrer del 94, es va trobar amb dues senyores que l'havien anat a veure expressament perquè la coneixien per la tieta Victòria de la televisió. "En acabar la funció van venir a parlar amb mi i em van dir: Això del teatre no està tan malament".

Sergi Belbel, director de teatre, que actualment té en cartell *El mercader de Venècia* al Poliorama, creu que "la presència d'actors de *Poble Nou* en un espectacle no garanteix res, però sí que la gent hi pot tenir més tirada". Ara, per Belbel, el veritable èxit de la sèrie reverteix en els mateixos protagonistes, els actors, i en última instància, en la professió. Es crea, gràcies a la combinació de l'art i la difusió en massa, la possibilitat d'un *star system*.

"Star-system" en bloc. Al llarg de gairebé dos-cents capítols les cares, els gestos i el tarannà dels personatges de *Poble Nou* han fet populars les fesomies d'un seguit d'actors i actrius de procedència diversa. A poc a poc, episodi sobre episodi, la telenovel·la anava agafant cos i l'audiència se la feia com més anava més seva. Els protagonistes, per als televidents, han estat els actors i les actrius. Les "estrelles".

Per una banda hi ha hagut els rostres recuperats, els d'una colla d'actors i actrius amb rostres que havien desaparegut de la memòria dels espectadors, molt sovint per la seva dedicació al doblatge: Pep Torrents, Margarida Minguil·lon, Lluís Marco, Miquel Cors. Per una altra banda hi ha hagut les cares noves: Joel Joan, Gemma Brió, Marc Cartes; cares joves, tot just sortides de l'Institut del Teatre i que ja han passat el baptisme de foc. Joel Joan a *Fugaç* i *El Krampack*, Gemma Brió al film *La febre d'or* de Gonzalo Herralde i Marc Cartes en una altra sèrie de TV (*Oh Europa*). Un apartat diferent han estat les cares inèdites: Cristina Brondó (Clàudia), Joaquim Gutiérrez (Martí), Ivan Morales (Miquel) o Irene Montalà (Júlia). El cas d'Irene Montalà seria l'exemple d'una escalada a la popularitat que recorda els orígens d'alguna de les estrelles de Hollywood. Un dia algú s'hi fixa pel carrer, li proposa de ser actriu, de sortir a la televisió, etc.

Uns altres actors com Jordi Boixaderas, Marta Calvó, Laura Conejero o Anna Güell, representen l'actual planter d'actors i actrius en rodatge. Boixaderas, actualment a *Otel·lo*, ha participat en *El temps i els Conway* o en *Golfus de Roma*, Marta Calvó fou la darrera Madame de Tourvel de *Les amistats perilloses*, de Pilar Miró; i Laura Conejero i Anna Güell han participat en diversos muntatges de Belbel, la companyia Flotats o el Lliure. Finalment, hi ha els veterans, Lola Lizaran i Alfred Lucchetti, tots dos amb un currículum reconegut.

Roger Pera i Gemma Brió en un moment de l'obra 'Germans de sang', que ara representen. Aquests dos actors, gairebé desconeguts abans de l'emissió de la sèrie, volen aprofitar l'èxit actual per fer-se un forat en la programació teatral catalana.

Tota la plantilla de *Poble Nou* valora molt positivament el seu pas per la sèrie. Però les situacions personals matisen la importància de la telenovel·la en unes carreres i altres. Així, i mentre per a uns quants ha estat la primera experiència d'actors i, per tant, un llançament únic, uns altres malden perquè l'experiència no els emboiri el cap. Joel Joan, per exemple, tot i que reconeix l'impacte de ser una cara popular, explica: "Què serà *Poble Nou* per a la meua carrera, encara és una incògnita, i no m'hi encaparro. L'èxit, en un actor, és una cosa que arriba i no se sap mai per què, tant si és en un teatre, com a televisió". Gemma Brió, en canvi, creu que la seva participació a *Poble Nou* ha estat el passaport per a formar part del repartiment de *Germans de sang*. "El que haig de fer ara que tinc l'oportunitat de treballar dalt d'un escenari és demostrar que puc fer altres coses, a banda *Poble Nou*".

ARXIU

Joel Joan. A *La corona d'espines*, el públic també aplaudeix en Ferran de *Poble Nou*.

Roger Pera, una veu bregada en el doblatge, però una cara desconeguda, creu que tot ho deu al públic. "La gent que ha mirat *Poble Nou* és la responsable de l'èxit; per això no em molesta estar per ells, signar autògrafs, el que sigui. Pel que fa a l'experiència personal, he de dir que hi he après molt, com a actor i com a persona". Laura Conejero, l'Ester de la sèrie, va decidir, en canvi, de desmarcar-se del seu personatge televisiu i concentrar-se totalment en el paper que actualment defensa cada vespre a l'escenari del Poliorama, la Pòrcia d'*El mercader de Venècia*.

Lola Lizaran, per la seva banda, considera *Poble Nou* un regal, però s'ho mira a una certa distància. "Ha estat molt agradable, però per a mi, que he fet de tot menys de saltimbanqui, ha estat una feina més en què he après moltes coses".

El futur de la factoria

Fa un mes i escaig s'encetava la sèrie *Estació d'enllaç*. Una bona colla dels actors que hi participen formen part dels repartiments d'obres actualment en cartell com *La corona d'espines* al Romea (Josep M. Pou) o *E. R.* al Lliure (Marta Angelat, Mercè Arànega). Aquesta setmana comença *Secrets de família*, una nova telenovel·la plena de cares conegudes, i de noves.

Nous títols, noves cares, nous productes. Televisió de Catalunya ha decidit de continuar una línia de producció de ficció pròpia que li surt a compte. S'ha decidit a explotar la factoria Poble Nou.

I ho fa seguint els clàssics. Perquè la factoria no fa sinó reproduir i adaptar a l'actualitat l'estructura i el funcionament dels grans estudis de Hollywood dels anys daurats. La factoria Poble Nou, doncs, igual que la Metro o la Paramount, treballa a partir de l'organització d'un estudi basat en la divisió del treball i de la producció en sèrie. Els elements són els clàssics: l'estudi de rodatge o fàbrica, l'equip artístic, tècnic i administratiu i jornades laborals homologades a les del món industrial. Cada dia es posa fil a l'agulla. L'equip de guionistes elabora les ficcions, els actors s'aprenen els diàlegs i a l'hora convinguda, el realitzador diu allò d'"Acció!".

Però les estructures clàssiques no sempre són portadores d'èxit. *Poble Nou* ha encertat de ple la diana de l'audiència. Ha estat l'èxit de masses per excel·lència, amb una promoció paral·lela i complementària de l'edició d'un llibre i la col·laboració de dos sorteigs televisats, el de Loto Catalunya i el d'una coneguda marca de galetes. Ha estat una gran primera pedra. **X. B.**

Tothom està d'acord que la sèrie ha somogut, ha suscitat una vibració que ha tocat la vitalitat habitual dels escenaris, i allò que la gent de teatre no es cansa de dir, ha proporcionat "feina".

Xènia Bussé

Laura Conejero participa cada vespre al Poliorama en el muntatge d'"El mercader de Venècia". L'Ester ha volgut desmarcar-se del seu personatge televisiu per dedicar-se plenament a la Pòrcia de l'obra de Shakespeare.